

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **J.P., L.**, zastúpeným **Mgr. R.D.**, advokátom so sídlom Č., proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave**, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-6/DI-BCP-2008 zo dňa 23. januára 2008 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/71/2008-50 zo dňa 01. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/71/2008-50 zo dňa 01. apríla 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil žalobou

napadnuté rozhodnutie žalovaného č.p.: KRP-P-6/DI-BCP-2008 zo dňa 23. januára 2008. Žalobou sa žalobca domáhal zrušenia prvostupňového správneho rozhodnutia a rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-6/DI-BCP-2008 zo dňa 23. januára 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, č. ORP-P-741/III-DI-BCP-V-2007 zo dňa 05. novembra 2007, ktorým bol žalobca v dôsledku porušenia ust. § 4 ods. 3 písm. b/ a § 77 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 315/1996 Z. z.“) uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ a k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) za čo mu bola uložená podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. pokuta vo výške 13.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov.

Podľa krajského súdu z preskúmaného konania je nepochybné a túto skutočnosť nenamietal ani žalovaný, že spolucestujúcim so žalobcom v predmetnom motorovom vozidle bol p. V. Ď., bytom D. (na rozdiel od p. D. P., označeného žalobcom za vodiča). Zo správy o objasňovaní priestupku spísanej dňa 29. septembra 2007 síce nevyplýva návrh žalobcu na vypočutie tohto svedka, rovnako tak ani zo zápisnice z ústneho pojednávania pred prvostupňovým správnym orgánom, konanom dňa 05. novembra 2007, avšak v odvolaní voči prvostupňovému správnenému rozhodnutiu žalobca navrhol okrem iných dôkazov vypočuť vo veci p. V.Ď., ktorého prítomného pri predmetnom skutku nepopierajú ani správne orgány.

V tejto súvislosti podľa Krajského súdu neobstojí obrana žalovaného, že žalobca počas kontroly policajnou hliadkou a ani pred prvostupňovým správnym orgánom nenavrhol vykonať dôkaz, vypočutie svedka V.Ď.

Správny orgán je totiž povinný vykonať aj dôkazy, ktoré účastník konania nenavrhol. Najmä ak ide o potrebu odstrániť rozpory, ktoré vyplynuli z tvrdení žalobcu. Vykonávanie dôkazov nie je viazané iba na určité štádium konania; podľa potreby sa dokazovanie vykonáva na prvom stupni aj po odvolaní alebo v štádiu prejednávania veci pred odvolacím správnym orgánom.

S poukázaním na zistenie, že v správnom konaní nebolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného, pretože zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

K hmotnoprávnej stránke sa krajský súd zatiaľ nevyjadril, uviedol, že k zrušeniu rozhodnutia žalovaného došlo výlučne len z procesných dôvodov a nevyklučuje, že závery zistení správnych orgánov budú rovnaké.

Na záver krajský súd uviedol, že úlohou žalovaného v novom konaní bude vykonať dôkaz navrhnutý žalobcom, a to vypočutie svedka V. Ď., bytom H., podľa zásad priestupkového zákona a vyhodnotiť ho jednotlivo ako aj spolu s ostatnými už vykonanými dôkazmi a zároveň ho riadne a dôsledne odôvodniť v rozhodnutí.

Rozhodnutie o náhrade trov konania Krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 OSP vychádzajúc z toho, že žalobca mal v konaní úspech.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca, v zákonnej lehote odvolanie, nakoľko mal zato, že uvedený rozsudok nie je úplný a nebol vydaný v súlade so zákonom, pretože výrok o zrušení rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-6/DI-BCP-2008 zo dňa 23. januára 2008 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, ktorý týmto odvolaním nenapadáva považuje za **nedostatočný** z týchto dôvodov:

1. podľa žalobcu, rozsudkom krajského súdu malo byť zrušené nielen napádané rozhodnutie, ale aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Bratislava III Okresného dopravného inšpektorátu o priestupku, č. p. ORP-P-741/III-DI-BCP-V-2007 zo dňa 05. novembra 2007 v celom rozsahu. K uvedenému poukázal na ustanovenie § 250j ods. 2 OSP, podľa ktorého súd **musí** zrušiť nielen napadnuté rozhodnutie správneho orgánu (čo sa v tomto prípade stalo), ale aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, a to v nadväznosti a podľa okolností, ak po preskúmaní dospeje k záveru, že je naplnený jeden z dôvodov uvedený v písm. a/ až e/ § 250j ods. 2 OSP,
2. rozsudok vo svojom výroku mal obsahovať nielen poukaz na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, ale aj na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP, nakoľko napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu absencie zákonného odôvodnenia. Žalobca

poukázal, na ustanovenie § 250j ods. 4 OSP, podľa ktorého súd **musí** uviesť vo výroku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené.

Ďalej žalobca mal za to, že v konaní pred žalovaným správnym orgánom, ani pred prvostupňovým správnym orgánom neboli zachované princípy rovnosti zbraní a návrhy na dokazovanie boli bez akýchkoľvek relevantných dôvodov odmietnuté tak, aby nimi nemohlo dôjsť k spochybneniu záverov policajných orgánov a k potvrdeniu tvrdení navrhovateľa. Podľa žalobcu uvedené bolo konané cielene napriek tomu, že vo vzťahu medzi tvrdeniami navrhovateľa a tvrdeniami policajného orgánu od počiatku boli zjavné rozpory, ktoré žiadny správny orgán neodstránil v záujme postihu navrhovateľa. Z týchto dôvodov, malo byť napadnuté rozhodnutie a v dôsledku vzťahovania sa týchto okolností aj na prvostupňové rozhodnutie, aj toto rozhodnutie, zrušené aj z dôvodu porušenia **práva na spravodlivý proces** v celom správnom konaní tak, aby bol v rámci rovností zbraní daný zákonný priestor pre dôkazy navrhovateľa.

Na základe zhora uvedeného žalobca žiada nim napadnutý rozsudok Krajského súdu zmeniť tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRP-P-6/DI-BCP-2008 zo dňa 23. januára 2008 **zruší** aj podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP a podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a **zároveň zruší** aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Bratislava III Okresného dopravného inšpektorátu o priestupku, č. p. ORP-P-741/III-DI-BCP-V-2007 zo dňa 05. novembra 2007 v celom rozsahu podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP a podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný sa v zákonnej lehote proti odvolaniu žalobcu písomne vyjadril. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa nestotožňuje s návrhmi žalobcu, ktorý žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu z dôvodu, že rozsudok nie je úplný a nebol vydaný v súlade so zákonom. Uviedol, že **v plnej miere akceptuje rozhodnutie súdu**, a to i napriek názoru, že v rámci objasňovania priestupku, v priebehu správneho konania na I. a II. stupni boli vykonané úkony a zadovážené dôkazy, ktorých vyhodnotením bolo bezpečne preukázané spáchanie priestupku žalobcom. Ďalej uviedol, že postup policajtov na mieste zistenia priestupku a postup správnych orgánov v priebehu konania o priestupku bol zákonný, avšak pre procesnú čistotu celého konania, bez výhrad akceptuje rozhodnutie krajského súdu, v ktorom vyžaduje zabezpečiť vypočutie

svedka V.Ď., bytom H. Taktiež poukázal na to, že v rozhodnutí zdôvodnil, aké skutočnosti ho viedli k tomu, že nevypočul svedkov navrhovaných v odvolaní. Zdôvodnil, prečo už na mieste kontroly nebolo potrebné požiadať o vyjadrenie pána V. Ď., a aké dôvody k neakceptovaniu návrhu na jeho vypočutie mal. Podľa žalovaného, žalobca svojim správaním počas súdneho konania len potvrdil, že sa neštítal zavádzať, klamať a osočovať orgán štátu, ktorý si plnil svoju povinnosť, a to chrániť verejný záujem.

Na základe uvedených skutočností, žalovaný správny orgán žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby napadnutý rozsudok krajského súdu sp. zn. 1S/71/2008, ako vecne správny **potvrdil** a odvolanie žalobcu **zamietol**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických, alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

V prejednávanej veci bolo úlohou súdu preskúmať na základe žaloby zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu – Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, č. p. KRP-6/DI-BCP-2008 zo dňa 23. januára 2008 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, Okresný dopravný inšpektorát Bratislava III, č. p. ORP-P-741/DI-BCP-V-2007 zo dňa 05. novembra 2007.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že krajský súd rozsudkom z 01. apríla 2010 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného z 23. januára 2008, nakoľko žalovaný správny orgán, v priebehu konania nevykonal dôkaz – vypočutie svedka p. V. Ď. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie. Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 OSP vychádzajúc z toho, že žalobca mal v konaní úspech.

Podľa § 250j ods. 2 súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a **podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie**, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že:

- a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s dosahom spisov,
- c) **zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci**,
- d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov,
- e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobca v podanom opravnom prostriedku namietal skutočnosť, že rozsudkom krajského súdu, malo byť zrušené nielen rozhodnutie žalovaného, ale aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu.

Najvyšší súd k tejto námietke žalobcu, dáva do pozornosti, že predmetná otázka je riešená v ustanovení § 250j ods. 2 OSP, z ktorého jednoznačne vyplýva **možnosť** – nie

povinnosť súdu zrušiť aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v prípade, ak súd podľa okolností prípadu dospje k záveru, že takýto postup je vhodný, pričom v danom prípade **nie je viazaný dôvodmi žaloby**.

Správny súd teda podľa okolností prípadu môže ale nemusí zrušiť aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Nie je pritom povinný ani osobitne odôvodňovať, prečo dospel k záveru zrušiť, resp. nezrušiť aj rozhodnutie prvostupňového orgánu, nakoľko táto skutočnosť vždy vyplýva zo skutkových okolností konkrétneho prípadu. Na druhej strane i keď ustanovenie § 250j ods. 3 prvej vety OSP dáva súdu priestor na uváženie, či podľa okolností zruší popri odvolacom rozhodnutí aj prvostupňové rozhodnutie, neznamená to, že všeobecný súd postupuje v tomto smere svojvoľne

V daných súvislostiach treba uviesť, že z odôvodnenia rozsudku krajského súdu dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo vyplýva, že v danom prípade zrušenie prvostupňového rozhodnutia nebolo potrebné, avšak vzhľadom na námietky žalobcu vznesené v odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) k nezrušeniu rozhodnutia prvostupňového rozhodnutia dodáva nasledovné:

V preskúmvanej veci prakticky jediným dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného bolo doplnenie dokazovania výsluchom svedka Ď., ktorý dôkaz môže v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania vykonať žalovaný v odvolacom konaní.

Odvolacie konanie v priestupkových veciach nie je zákone o priestupkoch výslovne upravené vzťahujú sa naň všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 51 zákona o priestupkoch).

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) koncipuje rozsah preskúmania odvolania dosť široko. Správnosť a zákonnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sa preskúmava zásadne v celom rozsahu. Odvolací správny orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorým dospel prvostupňový správny orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne.

Vzhľadom na skutočnosť, že v odvolacom konaní sa uplatňuje tzv. úplný apelačný (revízný) princíp, účastníci môžu v priebehu celého odvolacieho konania uvádzať nové skutočnosti a dôkazy. Odvolací správny orgán na ich základe môže konanie buď doplniť, alebo zistené nedostatky odstrániť. Ak by však rozsah týchto nových dôkazov a skutočností bol v rozpore s uplatňovaním zásady hospodárnosti a rýchlosti konania, prichádza do úvahy zrušenie prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci na nové konanie a rozhodnutie.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol daný zákonný dôvod na zrušenie aj prvostupňového správneho rozhodnutia.

Podľa najvyššieho súdu žalobca nedôvodne požadoval vydanie doplňujúceho rozsudku v tom smere, že vo výroku rozsudku malo byť uvedené aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 05. novembra 2007.

Pokiaľ žalobca namietal, že výrok rozsudku krajského súdu mal obsahovať aj písm. d/ a e/ ods. 2 § 250j OSP poukázajúc na ustanovenie § 250j ods. 4 OSP, najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu uvedenom v napadnutom rozsudku a to, že dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného bolo nedostačujúce zistenie skutkového stavu.

Najvyšší súd k tejto námietke navyše poznamenáva, že ustanovenie § 250j ods. 4 OSP síce ukladá súdu uviesť vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, ktorá požiadavka bola odôvodňovaná za účelom posúdenia prípustnosti odvolania (§ 246c ods. 1 veta druhá OSP) avšak po novele OSP zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým bolo s účinnosťou od 15. októbra 2008 vypustené ustanovenie § 250ja ods. 2 OSP, pripúšťajúce odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu len, ak bolo rozhodnutie orgánu verejnej správy zrušené z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ OSP, stratilo v konaní o žalobách svoj praktický význam, nakoľko nateraz odvolanie je prípustné proti rozsudku podľa § 250j ods. 1 a 2 OSP.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dáva do pozornosti žalobcovi aj skutočnosť, že v správnom súdnictve je limitom súdneho prieskumu zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a v zmysle ustálenej súdnej praxe a judikatúry (pozri napr. rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002 zverejnený

pod č. R 122/2003, či uznesenie najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 8Sžh/1/2010 z 20. mája 2010) stále platí, že rozhodnutie administratívneho orgánu sa nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Formálne zopakovanie administratívneho konania iba z tohto dôvodu (s doplnením časti výroku, týkajúceho sa zrušení napadnutého prvostupňového rozhodnutia), nepredstavuje pre žalobcu, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť priaznivejšie postavenie, resp. rozhodnutie v jeho prospech.

K námietke žalobcu, že bolo porušené právo na spravodlivý proces v celom správnom konaní najvyšší súd poukazuje najmä na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. vo veci sp. zn. II. ÚS 4/94, či sp. zn. II. ÚS 3/97), kde spravodlivý proces nemožno stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd (či správny orgán) nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu včítane pripojeného administratívneho spisu posudzujúc zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie administratívnej sankcie, podľa názoru najvyššieho súdu správne orgány práva žalobcu pri ukladaní sankcie neporušili a správne aplikovali aj zásadu č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, v zmysle ktorej je potrebné, aby každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii *bola informovaná o obvinení proti nej, bol jej daný dostatočný čas na prípravu prípadu s tým, že do úvahy sa vezme zložitosť veci ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená; osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá), predtým ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie, správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.*

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel najvyšší súd k záveru, že skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetný rozsudok krajského súdu, sú vo vzťahu v vecnej správnosti tohto rozsudku bez právneho významu.

Pre irelevantnosť odvolacích dôvodov ako aj z dôvodu, že žalovaný odvolanie nepodal a pre procesnú čistotu celého konania, bez výhrad akceptoval rozhodnutie krajského súdu,

najvyššiemu súdu neostalo iné, ako rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP **potvrdiť**.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému v tomto konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Protí tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 07. decembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková